

MATEJ

BILTEN MLADIH KNJIŽNIČARA

PROSINAC, 2016.

BROJ

20

OSNOVNA ŠKOLA
"Sveti Matej"
VIŠKOVO

MATEJ

BILTEN MLADIH KNJIŽNIČARA

Izdavač: Osnovna škola "Sveti Matej" Viškovo
Vozišće 13

Za izdavača: ravnatelj Josip Crnić, prof.

Uredništvo: dipl. knjižničarka Jasminka Bertović Pupić, prof.
&

MLADI KNJIŽNIČARI:

Adela Boza, 5.e
Mia Matulić, 5.e
Erna Djedović, 7.d
Loredana Muzlijaj, 7.d
Ema Sgardelli, 7.d
Mia Nujić, 8.a
Tiziana Vratović, 8.a
Nikolina Bogunović, 8.d

Kristina Krga, 8.d
Ena Kuduzović, 8.d
Ema Kvaternik, 8.d
Karla Peković Bačić, 8.d
Sandro Jakičić, 8.d
Andrej Juričević, 8.d
Petar Morić, 8.d
Štefan Vrhovac, 8.d

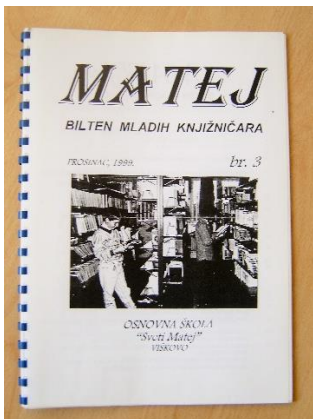
Knjižničari zahvaljuju :

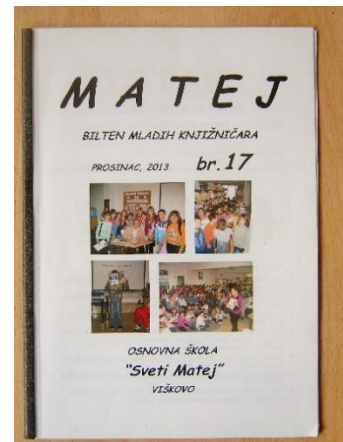
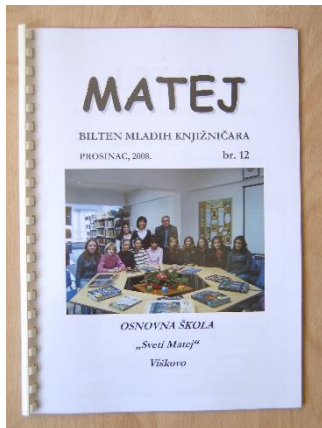
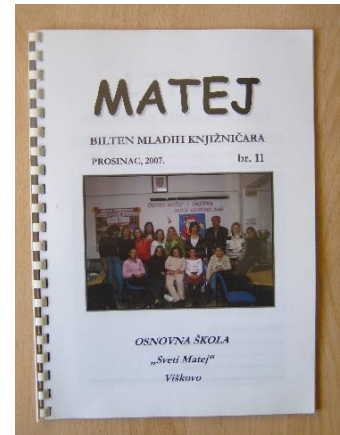
- ❖ (SUPER)UČITELJIMA OŠ „Sveti Matej“ na pomoći pri obnovi knjižničnoga fonda;
- ❖ učiteljicama: **Jadranski, Gordani, Liljani, Steli, Ivani, Ireni**; vjeroučiteljicama **Tanji i Jeleni & Jasmini Mamula**, prof. hrvatskoga jezika na sudjelovanju u obilježavanju **MATINEJE NOĆI KNJIGE 2016.**;
- ❖ učiteljici **Jadranski** na taktilnim slikovnicama i dobrim djelima;
- ❖ **Vali Božić**, nastavnici TZK-e na **SVEMU!!!**;
- ❖ **Radosni Barbalić**, prof. hrvatskoga jezika i njezinim „Literarcima“ na stihovima punim ljepote;
- ❖ svim dragim sudionicima tradicionalne akcije „ČEPOVIMA BOCA DO INVALIDSKIH KOLICA!!!“ i tati ZDJELARU na pomoći ;
- ❖ **VLADIMIRU SUŠNJU** i **Foto CHUCHI** na super fotkama;
- ❖ svim učenicima i djelatnicima škole “Sveti Matej” koji su posredno i neposredno pomagali pri stvaranju jubilarnoga “Mateja” broj 20 !!!

S A D R Ź A J:

1. 20 GODINA S VAMA!!!	4
2. PRVAŠIĆI U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI	6
3. UZ MALU POMOĆ PRIJATELJA	8
4. MJESEC HRVATSKOGA JEZIKA	10
5. KNJIŽEVNI SUSRET S TATJANOM UDOVIĆ	13
6. NOĆ KNJIGE 2016.	
➤ NA KAVI S I. B. MAŽURANIĆ	15
7. JADRANKINO „RUŽNO PAČE“ U PRAVIM RUKAMA	17
8. MJESEC HRVATSKE KNJIGE U OŠ “Sveti Matej” ...	20
➤ AKCIJA „KNJIGE I SPORT“ -	
Vladimir Vujnović i Mirza Džomba u školskoj knjižnici	21
➤ KNJIŽEVNI SUSRET S BOJANOM MEANDŽIJA	24
➤ DAN HRVATSKIH KNJIŽNICA -	
„DARUJ KNJIGU ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI!!!“	27
➤ PET GODINA HUMANITARNOGA RADA	
Akcija „ČEPOVIMA BOCA DO INVALIDSKIH KOLICA!“	28
9. NOBELOVA NAGRADA ZA KNJIŽEVNOST	30
10. PJESNICI SU VJEČNO TREPTANJE U SVIJETU	31
11. DVADESETOGODIŠNJACI	34
12. BISERI IZ ŠKOLSKE KNJIŽNICE	37
13. EPILOG	38

20 GODINA S VAMA!!!

PRVAŠIĆI U ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI

„Sveti Matej“ je školica s veeelikim brojem prvašića jer tu je **5 razrednih odjeljenja (!)** s preko stotinu glavica žednih znanja i čitanja... ☺
A kamo idemo kada smo željni čitanja i novih znanja? U **KNJIŽNICU**, naravno! Zato je, kao i svake školske godine početkom 2. polugodišta, školska knjižnica najmlađim korisnicima širom otvorila svoja vrata jer tradicija nalaže - vrijeme je za **svečano primanje prvašića u članstvo školske knjižnice OŠ „Sveti Matej“!** Jupiiiiiii!

Da bi malim prijateljima iz prvih razreda prvi pravi posjet školskoj knjižnici ostao u trajnom i ugodnom sjećanju, *školska knjižničarka* i *Mladi knjižničari* su knjižnicu „šminkerski“ prigodno i svečano uredili. Uz pozdrav dobrodošlice, na dva mjesta smo priredili mini izložbe s najinteresantnijim slikovnicama i lektirnim knjigama za 1. razred, a na pano smo zalijepili poster s abecedom (kao mali podsjetnik ukoliko negdje nešto zapne). **25. siječnja 2016.** probili su led prijatelji iz **1.A**, **27. siječnja 2016.** stigla nam je ekipica iz **1.D**, **1. veljače 2016.** mališani iz **1.E**, **4. veljače 2016.** ljubitelji knjiga iz **1.C** i kao šlag na kraju, **10. veljače 2016.** klinци iz **1.B razreda!**

1.A

1.B

U veselom dvosatnom druženju pričali smo o knjigama, knjižnicama, o tome što se smije, a što ne smije raditi u knjižnici, kako se ponašati (i s knjigama, i u knjižnici, a i u životu). Naučili smo ih da sve u školskoj knjižnici

ima svoje mjesto te kako posuđivati knjige. Mnogo toga je našim prvašićima poznato te su već znali „*da se knjige ne bacaju po podu*“, „*ne daju psu*“, „*da se po knjigama ne slini*“, „*da ne šaraš po knjigama jer su onda ružne kao i one koje čitaju veliki iz 5. razreda*“... Mnogi su već članovi nekih drugih knjižnica poput „*one tamo dole gdje se sada kopa*“ („*Halubajska zora*“, op. aut.), a neki čak i „*jedne knjižnice u Njemačkoj*“...

1.C

1.D

Nakon silne gomile novih i vrlo ozbiljnih informacija, slijedilo je malo radne razbibrige. Riječ je o "**SLOVARICI**", edukativnoj igraonici, u kojoj kroz igru slovima i riječima provjeravamo znanje abecede. Prvašiće smo podijelili u četiri grupice, a budući da smo mi EKO-ŠKOLA, svaka grupica nosila je određeni EKO-naziv: "**Cvjetići**", "**Zvezdice**", "**Ptičice**" i "**Ribice**". To je redovito najzanimljiviji i najglasniji dio druženja u kojem potičemo timski rad i učenje kroz igru.

Na samom kraju dvosatnog druženja uvijek slijedi nagrada! Ove godine u obliku kulturnog crtića „*Baltazar*“ da bi naši najmlađi korisnici upoznali i dio povijesti slavne *Zagrebačke škole crtanog filma*.

Primanje prvašića u članstvo školske knjižnice svakako je jedna od najljepših, ali i najodgovornijih zadaća u okviru djelatnosti školske knjižnice. To je druženje u kojem mališane uvodimo u magični svijet knjiga i pisanih riječi, ona prva, najvažnija stepenica u odgoju mladog čitatelja, koji će od ovoga dana razvijati vještine potrebne za cjeloživotno učenje.

1.E

Upravo zbog toga, naše je prvo pravo druženje završilo savjetom: „**ČITAJ!!!**“ „*Djeca koja čitaju, postaju ljudi koji misle!*“. Čitanje je zakon!

UZ MALU POMOĆ PRIJATELJA

Imali su pravo Lennon & McCartney kada su zaključili da nema ništa bez "... a Little Help from My Friends".

O čemu se zapravo radi? O tome da je **kolektiv OŠ „Sveti Matej“ najbolji na svijetu!!!**

Mi smo **VELIKA** škola – imamo **preko 900 učenika u 39 razrednih odjeljenja**, a u školi radi oko **80 djelatnika!!!** Budući da Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta već duuuuuugi niz godina ne pomaže školskim knjižnicama (niti doniranjem namjenskih novčanih sredstava, niti doniranjem lektirnih naslova), niti se možemo pohvaliti da nam pomoć stiže s neke druge adrese, moramo priznati da nije lako raditi i adekvatno provoditi odgojno-obrazovnu ulogu školske knjižnice u nastavnom procesu.

I što sad? Sjesti i plakati?! Ma neeee, to je za slabiće! Mi smo odlučili upravo suprotno – ako nam u nabavi knjižnične građe ne žele pomoći oni koji su za to zaduženi, **onda ćemo pomoći sami sebi!**

Na prvom godišnjem Učiteljskom vijeću jednoglasno je odlučeno da ćemo rabat od prodaje likovnih mapa izdavačke kuće „Profil“, koje učenici naše škole koriste kao nastavno sredstvo u školskoj 2015./2016. godini, namjenski iskoristiti za obnovu knjižničkog fonda. Također, aktiv

učiteljica razredne nastave donio je odluku da će rabat ostvaren nabavom dodatnih nastavnih materijala donirati školskoj knjižnici za nabavu i obnovu knjižničkog fonda! Ni to još nije sve - zahvaljujući inicijativi školskoga povjerenika Crvenoga križa, nastavnici Marici Brala, postotak koji smo ostvarili višegodišnjom uplatom članarina isto je pretvoren u donaciju školskoj knjižnici. Svemu tome, pridodali smo sredstva koja ostvarujemo zahvaljujući rabatu dobivenom od učeničke pretplate na dječji tisak, koju u školi vodi školska knjižničarka.

Zahvaljujući dobroj organizaciji, a pogotovo kolegijalnosti učitelja naše škole, uspjeli smo namaknuti sredstva kojima smo donekle obnovili i osuvremenili dio knjižničkog fonda te, nakon dužeg niza godina, ostvarili mogućnost odgovoriti na potrebe školskih korisnika kada je u pitanju slobodna lektira.

U **prvom polugodištu školske 2015./2016. godine** ostvarili smo dobit od 18.410,00 kuna i **nabavili 266 NOVIH KNJIGA** obvezne i slobodne lektire! I to je kap u moru za ovako veliku školu, ali priča vrijedna spomena, pogotovo zato jer to nije prvi put da kolektiv škole i korisnici pomažu pri obnovi fonda knjižnice OŠ „Sveti Matej“!

Lijepo je biti školska knjižničarka u OŠ „Sveti Matej“ i biti dio kolektiva koji je spreman pomoći! Zahvaljujući djelovanju i potpori učitelja naše škole, učenicima se na konkretnom primjeru pokazuju i usađuju temeljne ljudske vrijednosti i daje im se do znanja kako bi trebalo funkcionirati današnje suvremeno društvo.

BRAVO ZA UČITELJE OŠ „SVETI MATEJ“ VIŠKOVO!

MJESEC HRVATSKOGA JEZIKA

21. veljače - 17. ožujka

Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje pokrenuo je 2014. godine posebnu manifestaciju - „**MJESEC HRVATSKOGA JEZIKA**“. Počinje 21. veljače na **Međunarodni dan materinskoga jezika**, a završava 17. ožujka na dan objave **Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskoga književnog jezika** iz 1967. godine.

Hrvatski sabor je 1997. godine utemeljio **Dane hrvatskoga jezika** koji traju od 11. do 17. ožujka, a „**MJESEC HRVATSKOGA JEZIKA**“ zaokružuje priču o materinskom hrvatskom jeziku – jeziku naše pismenosti, kulture i identiteta.

Ovom manifestacijom želi se istaknuti važnost očuvanja materinskoga jezika, svih njegovih narječja i dijalekata te upoznati javnost s bogatom hrvatskom jezičnom baštinom i sjajnom jezičnom poviješću. Hrvatski je jezik prošao prilično burna razvojna razdoblja, ali je unatoč svim poteškoćama uspio očuvati identitet i neovisnost bez obzira na silne pritiske koji su u povijesti dolazili s raznih strana. Uzeo je ponešto od svakoga jezika koji ga je okruživao ili mu se silom nametao i preživio te je danas življi nego ikad. Slobodno se razvija, njime se slobodno piše i govori, a na međunarodnoj sceni zadobio je veliko priznanje postavši 24. službenim jezikom Europske unije.

Budući da se „*hrvatski jezik voli znanjem!*“, mi smo ovogodišnji „**MJESEC HRVATSKOGA JEZIKA**“ „iskoristili“ za provedbu informacijske pismenosti i poticanja čitanja u trećim i četvrtim razredima.

Znamo da se razvijanjem čitalačke pismenosti potiče govorno i pisano izražavanje učenika, daju im se nova znanja, obogaćuje se rječnik...

Čitalačka pismenost temelj je za učenje svih predmeta, omogućuje razonodu i osobni razvoj te osposobljava djecu za sudjelovanje u njihovim zajednicama i širem društvu. Tako je naša lijepa školska knjižnica postala mjesto na kojem smo s našim malim prijateljima iz trećih i četvrtih razreda učili, a kroz učenje i čuvali naš prelijepi *materinski jezik!*

S **trećeašima** smo pričali o njima najdražim piscima i knjigama, posebno ističući hrvatske dječje književnike. Prošli smo put kojim knjiga putuje od autora nekog književnog djela pa sve do čitatelja. Naučili smo da osim pisca postoje i druge osobe važne za nastanak knjige, kao ilustrator ili prevoditelj. Malo smo zavirili u unutrašnjost knjige i spomenuli njezine dijelove, poput naslovne stranice, sadržaja, predgovora, pogovora ili bilješke o piscu. Naučili smo naše male čitatelje kako samostalno čitati i uživati u književnoumjetničkom djelu.

Četvrtase smo učili što je referentna zbirka i koje sve vrste priručnika postoje u našoj školskoj knjižnici, gdje su smješteni i zašto služe. Podijeljeni u grupe, istraživali smo i pretraživali enciklopedije, leksikone, rječnike, pravopise i atlase. Naučili smo kako koristiti priručnike u svrhu proširivanja znanja, ali i za razonodu ili zabavu s prijateljima s kojima dijelimo iste interese. Naši mali prijatelji iz četvrtih razreda sada znaju razlikovati književni

tekst od znanstveno-popularnog i znaju se služiti znanstveno-popularnim tekstom. Naučili su kako pronaći, izabrati i primijeniti informaciju.

Kako to obično u našim druženjima biva (još od doba kad su bili slatki, mali prvašići), **4.e** i učiteljica **Dijana Lipovac** ponovno su nam pripremili nešto sasvim drugačije i posebno.

Oni zaista vole „iskočiti“ iz okvira tradicionalnog poučavanja pa tako, s vremena na vrijeme, zamijene svoje uloge. Nekolicina učenika zamijenila je uloge s učiteljicom i školskom knjižničarkom pa su na jedan dan postali učitelji te svima nama, a najviše sebi, pokazali i dokazali kako posao učitelja nije nimalo lak.

Dok su se učiteljica *Dijana* i školska knjižničarka udobno smjestile među ostatak razreda, učenici su nam održali (jako dobra) predavanja o *Europskoj uniji* i *Domovinskom ratu*. Nakon njihovih izlaganja, zajedničkim smo snagama pronalazili poveznice između njihovih predavanja i važnosti čuvanja i njegovanja *hrvatskoga jezika – jezika naše pismenosti, kulture i identiteta*.

KNJIŽEVNI SUSRETI S TATJANOM UDOVIĆ

3. ožujka 2016. ugostili smo u školskoj knjižnici **Tatjanu Udović!**
Poznata domaća spisateljica odabrala je svoju nekadašnju osnovnu školu za mjesto svečane promocije najnovijeg romana „**Triesduja 2. dio**“!

Za vedro i veselo druženje zaslužni su naši super sedmaši (njih osamdesetak) u pratnji profesorica (Tatjane Makovac, Ivane Marčelja, Vali Božić i Jelene Kustić). Uz ravnatelja Josipa Crnića i tajnicu škole Laru Dubrović, promociji knjige bili su nazočni i gđa. Jagoda Dabo, predsjednica Općinskog vijeća Viškovo, gđa. Mirna Međimorec, potpredsjednica Udruge za kulturu "Ča?", g. Mladen Hero, član Školskog odbora OŠ „Sveti Matej“, nekadašnji učenici naše škole te autoričini mnogobrojni prijatelji i kolege.

Za podizanje atmosfere i održavanje „veselog štimunga“ tijekom predstavljanja knjige zaslužan je bio poseban gost naše gošće, fenomenalni **Nikola Peršić – Niki z Koktelsi**, inače i sam jedan od likova u **Tatjaninom** novom romanu. „**Tatjana** se ekstremno trudi pisati o životu i problemima mladih i to staviti u knjigu. Dobio sam čast biti jedan od likova u knjizi i zato sam danas s guštom tu. Nadam se da će netko od vas nastaviti ovaj put, biti kreativan i zapisati dogodovštine iz vašeg školskog života“, poručio je **Niki** našim tinejdžerima.

Tijekom promocije **Tatjana** je čitala ulomke knjige, a mlađahni dio publike poprilično je zabavila **Nikijeva** reakcija na činjenicu što se u jednom dijelu knjige opisuje kako mu se tijekom vožnje autobusom u krilu našla jedna „bujna frizerka“. No, iako su u romanu opisane razne dogodovštine proizišle iz kreativnosti tinejdžera željnih akcije, **Tatjana** se u svom romanu dotiče i ozbiljnijih tema poput pitanja identiteta i problema koji zaokupljaju današnje mlade ljude, dok istovremeno poziva i potiče na altruizam, humanitarni rad i stvaranje boljeg svijeta.

Književni susret završio je osvrtom Tatjane Makovac (nekadašnje **Tatjanine** profesorice hrvatskoga jezika): „Ovo je primjer kako se trudom i zalaganjem može postići mnogo toga! Na nama je da čitamo i podržimo **Tatjanu**, našu nekadašnju učenicu, u njezinim snovima i literarnim ostvarenjima!“

Promocija romana medijski je popraćena tekstovima na mnogim portalima te u Novom listu i Glasniku Općine Viškovo. Susret je super fotografijama uvijekvećio **FOTO CHUCHA** iz Viškova.

Roman „**Triesduja 2. dio**“ možete posuditi u omiljenoj vam školskoj knjižnici, također i kupiti posredstvom omiljene vam školske knjižničarke. Kako god, zanimaju li vas dogodovštine iz čuvenog busa „32“, nema vam druge nego duboko se zavaliti u neku udobnu fotelju/stolicu i knjigu u ruke...

NOĆ KNJIGE 2016.

Noć knjige 2016. održala se diljem Lijepe Naše u petak **22. travnja**, uoči *Svjetskog dana knjige i autorskih prava*, a na *Dan hrvatske knjige!* Slavili smo dvije velike obljetnice – **400 godina od smrti Williama Shakespearea i Miguela de Cervantesa i stotu (!) godišnjicu od prvog objavljivanja „Priča iz davnine“ Ivane Brlić-Mažuranić.**

Na kavi s I. B. Mažuranić

U našoj, najmnogoljudnijoj školskoj knjižnici Primorsko-goranske županije družili smo se na **matineji Noći knjige**, gdje smo na kavi „ugostili“ dragu nam spisateljicu **Ivanu Brlić-Mažuranić!** Točno je sto godina prošlo od nastanka „**Priča iz davnine**“ pa smo iskoristili okruglu obljetnicu ne bi li u prijatnom druženju „dočarali“ našoj svezremenskoj Ivani što se događa u književnosti danas, kakve se različitosti i novine kriju u knjigama našeg vremena te kako današnji mali čitatelji doživljavaju knjige i književnost.

U uvodnom dijelu programa učiteljica **Jadranka Novak** predstavila je svoju najnoviju taktilnu slikovnicu „*Ružno pače*“ i ujedno nas počastila poučnom pričom o slikovnicama koje se čitaju dodirrom i spoznavanju svijeta u kojem žive djeca s oštećenjem vida.

Nastavili smo igrokazom „*Bijeli klaun*“, koji također govori o različitosti, o dječaku koji je daltonist. Igrokaz su pripremili **Jasmina Mamula**, profesorica hrvatskoga jezika i članovi školske dramsko-scenske skupine, **učenici 7. i 8. razreda**.

Šlag na kraju uvodnog dijela programa bio je poučan igrokaz „*Rođendanska svađa*“, koji su same napisale **Laura** i **Maria** iz **3.c**, a „nešto sitno“ im je u pripremi pomogla i učiteljica **Stela Štrković** 😊

Slijedile su kreativne radionice na kojima smo **Ivani Brlić-Mažuranić** pisali pisma i priče te crtali i izrađivali stripove u kojima smo prikazali današnji svijet, ali i svijet u kojem bismo željeli živjeti – *svijet u kojem je različitost bogatstvo!*

Sudjelovali su učenici prvog, trećih, petih i sedmih razreda s učiteljicama (**Jadranka, Gordana, Liljana, Stela, Ivana, Irena, Tanja, Jelena**). Organizatori(ce) **matineje Noći knjige 2016.** u našoj školi bile su (ponovno) nezamjenljiva **Jasmina Mamula**, profesorica hrvatskoga jezika i književnosti i (hostesa) **Jasminka Bertović Pupiće**, školska knjižničarka.

Kao i kod svih akcija koje se organiziraju u školskoj knjižnici i ovoga puta smo kroz edukativnu zabavu uspjeli najmlađima promovirati knjige i čitanje kao neizostavni sadržaj koji obogaćuje naš svakidašnji život. Više o svemu što se događalo u našoj školskoj knjižnici, ali i u knjižnicama diljem Hrvatske, možete saznati i na stranici nocknjige.hr.

P.S. **Ivana** nam je rekla da se odlično provela na **matineji Noći knjige** u našoj školskoj knjižnici i da joj je baš drago što se djeca i u ovim modernim vremenima rado družu s knjigama...

JADRANKINO „RUŽNO PAČE“

U PRAVIM RUKAMA...

Ova lijepa priča započela je davne 2010. godine humanitarnom akcijom „KNJIŽNIČARI KJNIŽNICI!“. Tada su knjižničari Primorsko-goranske županije odlučili pomoći **Prvoj dječjoj knjižnici za djecu s oštećenjem vida** koja djeluje pri *Osnovnoj školi Pećine* u Rijeci. Cilj akcije bio je izraditi što veći broj **taktilnih slikovnica** jer takvih knjiga na tržištu ima malo i veoma su skupe pa su gotovo nedostupne djeci s oštećenjem vida. A svi imamo pravo na čitanje!

Ta lijepa priča traje i dan danas... **Jadranka Novak**, vrijedna i kreativna učiteljica naše škole i dalje nesebično usređuje mališane novim taktilnim slikovnicama. Podsjećamo vas da se zbog složenosti postupka izrade taktilne slikovnice izdaju u malim nakladama pa su im cijene jako visoke. Cijena redovne dječje slikovnice najčešće je oko 50 kuna, a ista takva taktilna dostiže iznos i do 500 kuna! Zato **učiteljica Jadranka** odabire najznačajnije naslove dječje književnosti i pretvara ih u unikatne **taktilne slikovnice**,

omogućujući na taj način slabovidnoj i slijepoj djeci doživljaj ljepote čitanja i uživanja u pisanoj riječi.

Naša učiteljica sa zlatnim rukama i dobrim srcem napravila je u proteklih sedam godina desetak *taktilnih slikovnica*! Najnovije djelo iz **Jadranske** radionice, *taktilna slikovnica „Ružno pače“*, razlog je što se prvog dana lipnja 2016. „mala delegacija“ naše škole ponovno uputila u posjet **Prvoj dječjoj knjižnici za djecu s oštećenjem vida** u *Osnovnu školu Pećine*.

Učiteljicu Jadranku, školsku knjižničarku **Jasminku** i **Mlade knjižničarke Kristinu, Nikolinu** i **Enu** u *OŠ Pećine* primile su voditeljica knjižnice **Tanja Šupe** i defektologinja i tiflopedagoginja **Javorka Milković**, a iznimno lijepe riječi dobrodošlice uputila nam je i ravnateljica škole, gospođa **Jasna Vukonić-Žunič**. Profesorice **Tanja** i **Javorka** odlične su „domaćice“ zahvaljujući kojima smo saznale mnoštvo novih i zanimljivih informacija o radu i aktivnostima **Knjižnice** i **Odjela za djecu s oštećenjima vida**.

Ipak, najviše nas je razveselilo što smo ovim posjetom bogatiji za dva nova mala prijatelja – **Klaudiju** i **Viktora**! **Klaudija** i **Viktor** su učenici polaznici *Odjela za djecu s oštećenjima vida* i prave su „face“! Dvanaestogodišnja **Klaudija** pjeva duete s Nikolinom iz riječke grupe E.N.I, a šarmantni desetogodišnji **Viktor** već je pjevao s klapom Intrade te gostovao na

Novoj TV gdje je zapjevao sa svojim idolom Halidom Bešlićem! Naravno da smo ih „žicali“ da nam nešto zapjevaju i malo je reći da pjevaju kao slavuji... ☺

Izuzetno je lijepi osjećaj nekome pomoći! Naša **učiteljica Jadranka** to čini već dugi niz godina, čemu svjedoči polica u *Knjižnici Odjela za djecu s oštećenjima vida*, ispunjena njezinim taktilnim slikovnicama.

Nas veseli što zahvaljujući brojnim **Jadrankinim taktilnim slikovnicama** knjižnica OŠ „Sveti Matej“ i *Knjižnica Odjela za djecu s oštećenjima vida*

ostvaruju dugogodišnju kvalitetnu suradnju. Veseli nas i što je **učiteljica Jadranka** ove godine dobila lijepo priznanje za svoj dugogodišnji humanitarni rad!

U **Tiflološkom muzeju** u Zagrebu trajala je **od 14. rujna do 4. listopada 2016.** izložba taktilnih slikovnica za slijepu i slabovidnu djecu „**Dodirni priču**“. Među **35 slikovnica** iz različitih dijelova svijeta, koje su dio fonda *Prve dječje knjižnice za djecu s oštećenjem vida*, izložena je i **Jadrankina taktilna slikovnica „Trnoružica“!** Otvorenje izložbe medijski su popratile sve važnije novine i televizijske kuće u Hrvatskoj.

Prilog u *HRT Magazinu* lijepo je objasnio široj javnosti kako sustavno tiskanje taktilnih slikovnica u Hrvatskoj još ne postoji pa je potrebno senzibilizirati javnost za potrebe i probleme djece s teškoćama u razvoju i osoba s invaliditetom općenito. Muzejska pedagoginja i autorica izložbe *Morana Vouk* naglasila je da je primarni cilj izložbe „**Dodirni priču**“ popularizirati taktilnu slikovnicu jer su one našoj djeci danas dostupne jedino zahvaljujući entuzijazmu i kreativnosti pojedinaca. Super je znati da je među tim pojedinaca i naša **učiteljica Jadranka!**

Izložba „**Dodirni priču**“ dio je nacionalne kampanje za osobe s teškoćama čitanja pod nazivom „**I ja želim čitati**“ i traje od jeseni 2016. do jeseni 2017. godine. Voditelj Kampanje je *Hrvatsko knjižničarsko društvo – Komisija za knjižnične usluge za osobe s invaliditetom i osobe s posebnim potrebama*.

Tako to biva kad se udruže knjižničari i kreativci dobrog srca! Bez obzira na sva priznanja i izložbe, znamo da je naša **Jadranka** najsretnija kada uroni u prekrasan i zadivljujući svijet taktilnih slikovnica. Sad ćemo malo pričekati da dobije inspiraciju za novu slikovnicu pa idemo mi k našim prijateljima u *OŠ Pećine* opet!

MJESEC KNJIGE – trinaesti, najsretniji, najdraži, najbolji mjesec svakog istinskog knjigoljupca!!!

Manifestacija koja više od dva desetljeća uspješno promiče knjigu i čitanje kao društvenu vrijednost svečano je otvorena 15. listopada 2016. godine u Šibeniku. Središnja tema i geslo ovogodišnje manifestacije bilo je „Čitam sto na sat“.

Nacionalna i sveučilišna knjižnica bila je domaćin završne svečanosti Nacionalnoga kviza za poticanje čitanja, koja se održala 15. studenoga, zatvarajući ovogodišnji Mjesec hrvatske knjige.

PROGRAM OBILJEŽAVANJA MJESECA HRVATSKE KNJIGE U NAŠOJ ŠKOLI...

- **18. listopada 2016. - AKCIJA „KNJIGE I SPORT“**
- Vladimir Vujnović i Mirza Džomba u školskoj knjižnici -
- **26. listopada 2016. - KNJIŽEVNI SUSRETI
BOJANOM MEANDŽIJA**
- **11. studenoga 2016. - “DAN HRVATSKIH KNJIŽNICA”**
- **DARUJU LEKTIRNU KNJIGU ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI!!!** -
- **15. studenoga 2016. - TRADICIONALNA HUMANITARNO-
EKOLOŠKA AKCIJA – „ČEPOVIMA BOCA DO
INVALIDSKIH KOLICA!“**

AKCIJA „KNJIGE I SPORT“

Vladimir Vujnović i Mirza Džomba u školskoj knjižnici

Suvremena školska knjižnica trebala bi, uz svoju temeljnu ulogu i standardne zadaće, raznim akcijama pomicati granice i pronalaziti neke nove alate zahvaljujući kojima bi svojim malim korisnicima postajala što dražom i zanimljivijom. U školici „**Sveti Matej**“ to tradicionalno činimo u **Mjesecu hrvatske knjige**, kada spajamo (samo) naizgled nespojivo - **knjige i sport!**

Riječ je o akciji kojom spajamo obilježavanje **Hrvatskog olimpijskog dana** i **Mjeseca hrvatske knjige**. Sama ideja druženja s poznatim hrvatskim sportašima, članovima *Hrvatskoga kluba olimpijaca*, potekla je od **Vali Božić**, nastavnice TZK-e u našoj školi, koja je i glavni organizator druženja.

Akcija Knjige i sport proteklih je godina u školsku knjižnicu dovela brojne olimpijce, trenere i sportske novinare: košarkaša *Aramisa Naglića*, rukometaše *Alvara Načinovića* i *Valtera Matoševića*, paraolimpijku *Milku Milinković*, nogometnog trenera *Miroslava Čiru Blaževića* te novinara *Orlanda Rivettija*.

18. listopada 2016. u goste su nam došli **Vladimir Vujnović**, istaknuti rukometni sudac i novinar te proslavljeni riječki olimpijac **Mirza Džomba**. Dočekalo ih je gromoglasnim pljeskom stotinjak malih sportaša i knjigoljubaca, naoružanih velikim brojem zanimljivih pitanja o njihovim uspješnim karijerama.

Pravi užitak bio je slušati **Vladimira Vujnovića** kako nam prepričava svoj životni put. U svijetu rukometa bio je 50 godina, od toga 45 kao aktivni sudac, poznat po svojoj strogoći. Sudio je i na Olimpijskim igrama u Atlanti 1996. godine, kada je Hrvatska uzela zlatnu medalju. Bio je proglašen najboljim sucem svijeta, a devet je puta bio najbolji rukometni sudac u Hrvatskoj. Proglašen je počasnim građaninom nekoliko gradova i vlasnik je velikog broja priznanja vezanih uz sport i novinarstvo. „*Uz Državnu nagradu za sport "Franjo Bučar", najdraža nagrada mi je orden Reda Danice Hrvatske s likom Franje Bučara, kojeg mi je 2011. godine uručio Ivo Josipović, tadašnji predsjednik Republike Hrvatske*“, kazao nam je naš gost.

Vladimir Vujnović je do sada napisao pet knjiga, a našoj je knjižnici u znak sjećanja na ovaj susret poklonio dvadesetak primjeraka knjige "**50 godina rukometa u Rijeci**" te knjige "**4 rukometna asa**" i "**Ambasador sa zviždaljkom**". Poklonio nam je i pregršt dobrih savjeta! „*U životu si trebate postaviti velike ciljeve, dajte si veliki zadatak! Morate željeti u nečemu biti najbolji, bilo da je to matematika, rukomet ili nešto treće. Treba imati ideju i upustiti se u avanturu, ali bez truda, bez napora i bez učenja nema napretka! I ljubav je bitna, morate voljeti ono što radite*“.

Mirza Džomba je druženje s gomilom znatizeljnih klinaca započeo osobnom istinitom pričom o pravoj upornosti. Šest puta je s različitim klubovima igrao finale Lige prvaka i tek je taj posljednji, šesti put osvojio prestižnu nagradu. Ta upornost u kombinaciji s talentom i marljivim radom donijela mu 2004. godine, kao članu Hrvatske rukometne reprezentacije, najvišu *Državnu nagradu za šport "Franjo Bučar"*. Osim toga, s hrvatskom rukometnom reprezentacijom, za koju je odigrao 173 utakmica i postigao 667 golova, osvojio je zlata na Svjetskom prvenstvu 2003. u Portugalu i Olimpijskim igrama 2004. u Ateni te srebro na Svjetskom prvenstvu 2005. u Tunisu. Za olimpijsko zlato **Džomba** kaže da je kruna njegove karijere, nagrada za sav trud i odricanja tijekom godina treniranja. „*To je fenomenalan osjećaj i veliko zadovoljstvo koje se ne zaboravlja jer evo i sad tu s vama pričam o tome. Ali ne treba zaboraviti da je rukomet momčadski sport i za sve nagrade koje sam dobio moram zahvaliti svojoj ekipi i suigračima, naročito suigračima iz reprezentacije*“, skromno je naš gost prokomentirao svoje sportske uspjehe.

Naravno da smo se tijekom druženja s gostima dotakli i pitanja najdraže školske lektire pa smo tako saznali da se **Džombi** u djetinjstvu najviše svidjela

Kušanova knjiga „Koko u Parizu“. **Vujnović** je odmah priznao da je oduvijek volio čitati te da i danas mnogo čita, čime je potvrdio da je pravi gost za „našu kuću“! ☺ „**Najdraža knjiga iz djetinjstva mi je Snjeguljica i sedam patuljaka jer govori o vrijednosti rada, a pošten rad je bitan!**“, poučio je naše mališane za kraj.

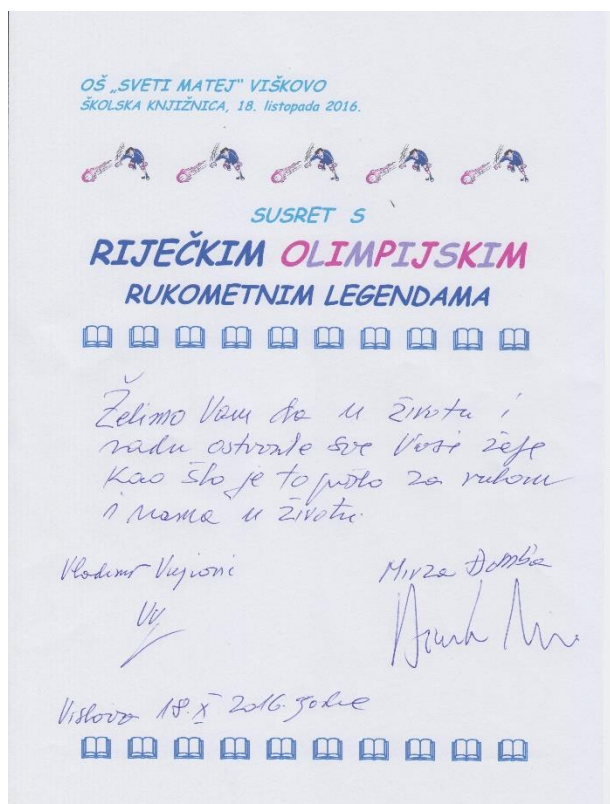
Ovogodišnji susret sa sportašima koji su dio vrhunskog hrvatskog sporta ponovno je našim učenicima bio prilika za proširiti interese i naučiti nešto novo. Kući su otišli zadovoljni i puni novih spoznaja. Neki će možda početi trenirati rukomet, neki će se uhvatiti pisanja knjiga, a ono što je najbitnije - većina će se s guštom ponovno vratiti u svoju lijepu, plavu školsku knjižnicu!

Druženje s **Vladimirom Vujnovićem** i **Mirzom Džombom** u knjižnici OŠ „Sveti Matej“ medijski su popratili: **RiTv**, **Novi list**, **Glasnik Općine Viškovo** i sportski portal **SportCom.hr**. Fotografije je izradio **Vladimir Sušanj**.

PRILOG IZ NOVOG LISTA

POSVETA

KNJIŽEVNI SUSRETI BOJANOM MEANDŽIJA

**U Mjesecu hrvatske knjige ugodili smo u školskoj knjižnici
karlovačku spisateljicu koja nam je predstavila
autobiografski roman
„Trči! Ne čekaj me...“**

Mjesec hrvatske knjige pravo je vrijeme za druženje s piscima! U našu lijepu školsku knjižnicu, direktno s *Međunarodnog sajma knjiga u Frankfurtu*, došla je **26. listopada 2016.** suvremena hrvatska spisateljica **Bojana Meandžija**. Pred stotinjak učenika osmih razreda predstavila je autobiografski roman pod naslovom „**Trči! Ne čekaj me...**“, koji je napisala sa šesnaest godina u vlažnim prostorijama atomskog skloništa za vrijeme Domovinskoga rata u Hrvatskoj, u njenom rodnom Karlovcu.

Osmaši u pratnji Tatjane Makovac, profesorice hrvatskoga jezika i književnosti te Ive Gržinčić Aurer, profesorice povijesti, gošću su dočekali velikim pljeskom. Josip Crnić, ravnatelj škole, uputio je **Bojani** tople riječi dobrodošlice, a školska knjižničarka Jasminka Bertović Pupiće poklonila joj je za uspomenu na današnji dan nova izdanja školskih listova „*Tratinčica*“ i „*Matej – bilten Mladih knjižničara*“.

Bojana je roman predstavila vodeći nas kroz svoje djetinjstvo pričom, dok su se iza nje na velikom platnu izmjenjivale slike njenog odrastanja i zvukovi ratnog Karlovca. Saznali smo da je prve rečenice romana zapisivala u sitnim, noćnim satima na drvenim letvicama drvarnice dok su tišinu narušavale detonacije granata. Ti zapisi na letvicama stoje tamo i dan danas.

„Knjigu sam počela pisati jedne noći kada se strahovito pucalo i granate su nemilosrdno padale po gradu. Pogođena je i naša zgrada i požar se sve više širio. Dim je počeo ulaziti u atomsko sklonište. Zaista sam mislila da je to naš kraj i kroz glavu mi je prošla misao: uzmi olovku, ostavi trag, ako zaista ne preživimo da jednog dana – za 10, 20 godina, kad netko uđe u to isto sklonište, može saznati kako su tu

živjele dvije sestre, Bojana i Marija, jedna stara 13, a druga 5 godina. Da sazna kako je ovdje bilo neko dijete, neka djeca koja nisu uspjela proživjeti svoje djetinjstvo. I tako sam zapisala na zidu poručicu koja stoji i dan danas. To je zapravo bio početak moje knjige, a od tih mojih crtica nastao je jedan veliki sastavak od 230 stranica“, ispričala nam je **Bojana**.

„Trči! Ne čekaj me...“ je roman o djevojčici kojoj je rat oduzeo svu bezbrižnost djetinjstva. Umjesto igre, proslava rođendana, prvih ljubavi i poziva na ples tu je višegodišnji boravak u skloništu, a tu su i granate, suze, neizvjesnost i strah. To ukradeno djetinjstvo opisano je očima djevojčice pa je zato roman izrazito blizak tinejdžerima, njihovom rječniku i pogledima na život.

Predstavljajući knjigu, autorica je naglasila da u životu svakog pojedinca veliku ulogu ima obitelj. Pišući o svojim roditeljima, baki i malenoj, petogodišnjoj sestri, autorica zapravo piše o svakoj obitelji čija ljubav i toplina štite svoje najmilije od svih strahota pa tako i ratnih. **Bojanina** obitelj bila je jača od metaka i granata, bila je utočište koje joj je dalo potrebnu snagu u trenutku kada se sve raspadalo.

U romanu se također spominje zajedništvo, kao i određene životne vrijednosti koje danas tako brzo i lako zaboravljamo i zanemarujemo. Znakovita je **Bojanina** priča o susjedi koja je, unatoč neprestanom bombardiranju, napustila sklonište i u stanu na devetom katu ispekla sva jaja koja je imala. Izgladnjeloj djeci u podrumu to je bilo najfinije, najslade i najbolje jelo na svijetu! Dakle, bez obzira na sve nedaće i strahote koje rat donosi sa sobom, **Bojana** nas uči da često u ovom okrutnom svijetu ima ljudi koji znaju pružiti ruku kad je to najpotrebnije.

U trenutku kada je započeo rat u Karlovcu, naša je književna gošća imala iste godine kao i mnogobrojni učenici u publici. Govoreći o svome

romanu, a zapravo o svome odrastanju, **Bojana** je druženje s učenicima prožela duhovitošću, suptilno ih potičući na kritičko promišljanje današnjih vrijednosti. U to se savršeno uklapa priča o rođendanskim bombonima:

„4.10.1991. trebala sam proslaviti trinaesti rođendan. Bila sam uzbuđena i sretna jer je to bio moj dan. Ujedno, tog je dana bio i prvi, najveći napad na Karlovac. Nastava je počela u 13 i 30, prvi sat je bila povijest. Pripremila sam slatkiše za svoje prijatelje u razredu i veselila se kako ću ih podijeliti pod velikim odmorom. Svega 20 minuta nakon početka sata počelo je bombardiranje. Granate su padale posvuda. Nadam se da i vi danas dijelite bombone za rođendan!“

Znakovito je da, bez obzira na ukradeno djetinjstvo, **Bojana** u sebi ne nosi mržnju i ne osuđuje. Pišući knjigu o odrastanju u ratom razorenom Karlovcu, napisala je djeci primjeren antiratni roman s jasnom porukom odraslima: **ne uništavajte nam djetinjstvo sivilom razaranja!**

Bio je to vrlo emotivan književni susret u kojem su se u jednakoj mjeri ispreplitali i smijeh i suze. Naša je gošća na najbolji mogući način pružila primjer osmašima kako zajedno možemo izgraditi svijet u kojem su dobrota, praštanje, pažnja, toplina srca, obitelj i ljubav najznačajnije životne vrijednosti. Do nekog novog druženja s **Bojanom**, koja osmijehom dočekuje svaki novi dan, u školskoj knjižnici možete posuditi njezin roman **„Trči! Ne čekaj me...“**

Dan hrvatskih knjižnica

37. skupština Hrvatskoga knjižničarskog društva, održana u Tuhelju 30. rujna 2010., donijela je odluku da se **11. studenoga** obilježava kao **Dan hrvatskih knjižnica**. Tog je datuma 1960. godine Sabor NRH donio ukaz o proglašenju prvog Zakona o bibliotekama. Donošenje toga Zakona označilo je novi početak i za hrvatsko knjižničarstvo jer su postavljeni pravni temelji za planiraniji i sustavniji rad i razvoj svih vrsta hrvatskih knjižnica i svih ključnih odrednica hrvatskoga knjižničarstva.

Dan hrvatskih knjižnica prvi je puta obilježen 2010. godine na Interliberu, kada je predstavljena i kampanja „Imam pravo znati, imam pravo na knjižnicu“.

Dan hrvatskih knjižnica 2016. odvijao se pod sloganom „**Knjižnice za bolje sutra. Budimo aktivni, zagovarajmo zajedno!**“, kako bi se osnivače, korisnike, suradnike i širu javnost potaknulo ne samo na razmišljanje o tome što knjižnica znači za njih i njihovu zajednicu, već i na zagovaranje širenja i modernizacije hrvatskih knjižnica. Željeli bismo postići da **knjižnica** bude mjesto na kojem svatko može pronaći potrebne izvore za stjecanje novih znanja i vještina te prostor za susrete sa suradnicima i prijateljima.

Naša velika, lijepa, plava školska knjižnica zaista jest središnje mjesto u školi, prostor u kojem se učenici rado sastaju i druže. Problem je u tome što imamo mnooooooogo korisnika kojima ne uspijevamo odgovoriti na potrebe i interese jer smo najčešće „kratki“ kada je riječ o knjigama obvezne i slobodne školske lektire. Zato smo i ove godine pozvali učenike, roditelje, učitelje i knjigoljupce svih vrsta da **DARUJU KNJIGU ŠKOLSKOJ KNJIŽNICI!!!**

Akciji su se prvi odazvali dragi prijatelji knjižnice iz **5.e** razreda s **razrednicom Vali Božić** i donirali knjižnici **27 knjiga!!!** Knjige su nam poklonili i naši ovogodišnji gosti, **Tatjana Udović** i **Vladimir Vujnovićem**. Knjižni fond je nešto bogatiji, a korisnici mnogo sretniji!

Poziv i dalje vrijedi pa tko ima volje, želje i mogućnosti, knjigu za donaciju pod ruku i trk u školsku knjižnicu!

„Čitanje je svjetlost u našim životima“, a vi nam podarite koju zraku...

**PET GODINA HUMANITARNOGA RADA
ŠKOLSKE KNJIŽNICE
TRADICIONALNA HUMANITARNO-EKOLOŠKA AKCIJA
„ČEPOVIMA BOCA DO INVALIDSKIH KOLICA!“**

Jedna od važnijih zadaća svake školske knjižnice je promicanje općeljudskih vrijednosti i usklađivanje društveno-humanističkih vrednota s ciljevima odgojno-obrazovnog programa. Knjižnica OŠ „Sveti Matej“ već dugi niz godina sudjeluje u raznim humanitarnim akcijama i kontinuirano senzibilizira svoje korisnike za pomoć potrebitima.

Zatvaranjem Mjeseca hrvatske knjige 2016. i ulaskom u prosinac, mjesec darivanja, ponosno smo obilježili **pet godina humanitarnog rada!** Riječ je o našoj humanitarno-ekološkoj akciji **„Čepovima boca do invalidskih kolica!“**, kojom štitimo okoliš i pomažemo dragim prijateljima iz **Društva multiple skleroze** u Rijeci.

Ova lijepa priča započela je prije pet godina, kada je školska knjižničarka **Jasminka Bertović** saznala putem medija da **Društvo multiple skleroze Primorsko-goranske županije** treba pomoć u akciji sakupljanja plastičnih čepova. Čepove šalju u reciklažu i na taj način ostvaruju sredstva za nabavu raznih pomagala koja su prijeko nužna članovima društva. Zahvaljujući suglasnosti ravnatelja škole, **Josipa Crnića**, prof. i nesebičnoj potpori učitelja naše škole, knjižničarka je pokrenula akciju kojom smo osim humanosti pokazali i ekološku osviještenost jer **OŠ „Sveti Matej“** ponosi je vlasnik trajnog zlatnog statusa **Međunarodne EKO-ŠKOLE!**

Osim učenika i učitelja, čepove sakupljaju i akciju podupiru i obitelji učenika i djelatnika škole, kao i mnogi drugi ljudi dobre volje i velikog srca. Tako

smo u proteklih pet godina čepove dobivali od „dide“ iz Siska, bake i djeda iz Odžaka(!), djelatnika Grada Rijeke, nekih riječkih kafića, malih i velikih mještana Viškova i okolice, pomoraca (koji čepove sakupljaju na svojim „vijadima“), a prije neki dan nam je u školu poštom stigao paket s čepovima jednog humanitarca iz Selca! Mnogo je to dobrih ljudi koji radosno pomažu dragim ljudima kojima je pomoć potrebna te im se ponovno OD SRCA ZAHVALJUJEMO!!!

U školskoj knjižnici i zbornici škole postoje stalna mjesta (kutije) gdje se čepovi odlažu. Tijekom školske godine sakupimo i do 80 velikih vreća punih čepova, koje zatim krajem polugodišta dostavljamo u prostorije **Društva**.

Ovo polugodište smo, uz veliku pomoć **tate Zdjelara** i nastavnice **Vali Božić**, direktno u prostorije u Kružnoj ulici dopremili 40-tak vreća čepova te smo sa članovima **Društva** veselo proslavili pet godina uspješne suradnje. Dogovorili smo i širenje suradnje u vidu predavanja koja će članovi **Društva** održati u našoj školi ne bi li što bolje učenike senzibilizirali za potrebe osoba s invaliditetom.

Akcija se, naravno, nastavlja i dalje jer DOVOLJNO JE MALO DOBRE VOLJE ZA NAPRAVITI VELIKO DOBRO DJELO!

rijeka rijeka rijeka rijeka rijeka

OŠ SVETI MATEJ DONACIJA DRUŠTVU MULTIPLE SKLEROZE

Humanitarni čepovi stižu iz cijelog svijeta

Imamo djedove i bake iz Bosne, ali i iz Siska koji šalju čepove u Viškovo svojim unucima i unukama, kaže Jasminka Bertović, knjižničarka viškovske škole koja svake godine Društvu multiple skleroze donira barem tonu plastičnih čepova

Andrej PETRAK

RIJEKA » Učenici Osnovne škole Sv. Matej Viškovo već punih pet godina pomažu Društvo multiple skleroze Primorsko-goranske županije donirajući svake godine barem tonu plastičnih čepova, koje Društvo koristi kako bi nabavilo prijeko potrebna pomagala za svojih tri stotine članova. Svake godine viškovski školarci u dva navrata doniraju barem deset punih velikih crnih vreća čepova, a ovoga puta donijeli su ih direktno u prostorije Društva, kako bi obilježili uspješnih pet godina suradnje.

Akcija viškovske škole započela je na inicijativu školske knjižničarke Jasminke Bertović, koja ističe da ništa

što nemali doprinos daju i sami roditelji, ali i none i noni učenička, koji vrijedno skupljaju čepove za donaciju. Imamo djedove i bake iz Bosne, ali i iz Siska koji šalju čepove u Viškovo svojim unucima i unukama, a možemo reći i da čepove skupljamo po cijelom svijetu. Muž jedne naše kolegice je pomorac i nije mu problem ni kad je na brodu prikupljati čepove za ovaj cilj. Svi zajedno radimo dobro djelo, sretni smo zbog toga i namjeravamo tako nastaviti i dalje, objašnjava Jadranka Bertović.

Društvu multiple skleroze u prikupljanju čepova pomažu i brojne druge škole i vrtići, te udruge, poput udruge umirovljenika, koja djeluje u njihovom susjedstvu. Predsjednik Društva dr. Vladimir Komparić ističe da

ovakve akcije puno pomažu i kod osvjешćivanja djece o potrebama i problemima osoba s invaliditetom.

– Zelimo djecu i mlade senzibilizirati za osobe s invaliditetom. Pripremamo program, koji će sljedeće godine krenuti u ovdašnjim osnovnim školama. Putem jedne male priredbe upoznat ćemo učenike s našom bolešću i govoriti im o osobama s invaliditetom, objašnjava Komparić.

Zahvaljujući ovakvim akcijama Društvo je dosad nabavilo brojna pomagala i kočica za svoje članove, kao i stroj za rastezanje gline, koji koriste u svojim radionicama. Članovi na stroju vježbaju finu motoriku, a ujedno izrađuju i razne ručkotvorine, poput satova koji krase prostorije Društva.

Učenici i djelatnici OŠ Sveti Matej Viškovo donijeli su u Društvo multiple skleroze donaciju plastičnih čepova

– Naša škola ima zlatni sta-

**PRILOG
IZ
NOVOG LISTA**

NOBELOVA NAGRADA ZA KNJIŽEVNOST

„The Times They Are A-Changin“ pjeva ovogodišnji dobitnik Nobelove nagrade za književnost. Vremena se zaista mijenjaju jer je 2016. godine ova prestižna nagrada dodijeljena jednoj od rijetkih još uvijek živućih legendi rocka – pjesniku i kantautoru Bobu Dylanu!

Ovogodišnja *Nobelova nagrada za književnost* iznenadila je mnoge jer nije pripala nekome iz svijeta književnosti, već ju je osvojio *Robert Allen Zimmerman*, poznatiji kao **Bob Dylan**! Rođen 1941. u Minnesoti, jedan je od najvećih kantautora 20. i 21. stoljeća, svojim radom nastavlja tradiciju američkih narodnih pjesnika s temama socijalnih nejednakosti, religije, politike i ljubavi.

Reakcije na vijest o *Dylanovom Nobelu* vrlo su podijeljene. Veliki broj književnika, a među njima i nekadašnji dobitnici *Nobela za književnost*, misle da bi se ova nagrada ipak trebala dodjeljivati piscima, a ne pjevačima. Drugi slave ovu odluku i objašnjavaju je činjenicom da je nagrada priznanje cijeloj tradiciji koju **Bob Dylan** predstavlja, odnosno da je znak da se američka rock glazba i dio popularne kulture počinju shvaćati kao ozbiljna umjetnost, jednako vrijedna onome što nazivamo visokom ili institucionaliziranom kulturom.

Stihovi **Dylanovih** hitova "*Blowin' in The Wind*", "*Stuck Inside of Mobile With the Memphis Blues Again*", "*My Back Pages*" i "*It's Alright Ma (I'm Only Bleeding)*", našli su se i u mnogim leksikonima, a vrijednost njegove poezije potvrđena je time što se tekst pjesme "*Mr. Tambourine Man*" našao u knjizi koja se koristi u američkim srednjim školama i na univerzitetima. Napisao je oko 500 pjesama, autobiografiju i prije pola stoljeća eksperimentalni roman toka svijesti "*Tarantula*". U svojoj višedesetljetnoj karijeri **Dylan** je nagrađen *Oscarom*, *Grammyjem* i *Zlatnim globusom*, dobio je posebnu *Pulitzerovu nagradu* i *Predsjedničku medalju slobode*, član je *Rock and Roll Hall of Fame*.

Švedska kraljevska akademija nagradila ga je za "*novi pjesnički izraz koji je stvorio unutar američke pjesničke tradicije*". Dobitniku **Nobelove nagrade** pripadaju novčana nagrada, diploma i medalja. Medalju koju dobiva dobitnik dizajnirao je švedski kipar *Erik Lindberg*, a predstavlja mladića koji sjedi pod stablom lovora te sluša i zapisuje pjesmu Muze. Na medalji su ugravirane riječi iz *Vergilijeve „Eneide“*: *Inventas vitam juvat excoluisse per artes*, odnosno *Oni koji su svojim znanjem učinili život na zemlji boljim*“!

PJESNICI SU VJEČNO TREPŠANJE U SVIJETU...

Kako postati čovjek

*Zvijezda se rađa u meni,
Pokušavam otkriti što sam.
Samo sam meteor bezimeni,
Iskrice žarke dok bacam.*

*Želim biti posebna sebi,
Ja sam dio začaranog svijeta.
Hoću i moram pomoći tebi,
Ljubav dolazi iz srca djeteta.*

*Moje misli jače postaju,
Duša mi sve više teži.
Postupci u životu moji ostaju,
Jer život mi sve bilježi.*

Nikolina Hero, 7.a

Čar života

Naše su misli životni izvor...

*Ljubav neka bude ti dar,
slušaj uvijek svoj izbor,
smijehom ljude zabavljaj.*

*Ako su misli tvoje,
bilo gorke ili slatke,
ne daj da ih nikad nitko
iz budućnosti ti makne.*

*Pokloni danu osmijeh,
sjaji od dobrote kao zvijezda.*

*Neka ptica ti donese
čar života iz zlatnog gnijezda.*

Katja Periša, 7.a

Božja ljubav

*Samo Tvoja ljubav može
osvijetliti taman put.
Uvijek si uz mene, o Bože,
da mogu mirno usnut.*

*Samo Tvoja ljubav, Bože,
utješit će svako dijete,
zacijeliti rane može,
otjerati misli sjete .*

*Sve dok me Tvoja ljubav čuva,
izgubiti se nikad neću.
Ne bojim se novih bura,
uz tebe ću naći sreću .*

Ivana Zdjelar, 7.a

More

More, more
prostrano i tamno,
djeluje ponekad
čak i nestvarno.

Nosi nas more.
sa bezbroj lica,
od nemira i straha
do sretnih srdaca.

U daljini gledam –
golem otok valovi pokrivaju
svojom bijelom pjenom.

Lara Periša, 5.a

Marija i Joža

Marija stara delat stala:
"Nemrem više, kosti me boliju,
a mladi samo hodaju v birtiju!
Kaj bum ve, kaj bum ve,
joj si ga meni!
Gdo mi pomore kuruzu brati
i dojde z menom delati?!"

Sused Joža dojde glet,
kak i navek:
"Ja bum ti pomogel kuruzu brati,
samo nemoj više jofkati!"

Dominik Jan Martinović, 5. a

Otoci

U daljini more se pjeni,
a iz njega vire dva brežuljka -
podsjećaju te na dva vrtuljka.
To je pogled koji se cijeni.

Imena su im dali Krk i Cres,
ponos su hrvatski najveći.
Na njima nikad ne osjećaš stres,
u dubini se duše osjećaš veći.

To pogled je koji najviše vrijedi,
pun zelenila i raznih šara.
Poneki starac pred kućom sjedi,
on je ponos svakog kormilara.

Emma Ivandić Glujić, 7.a

Riječ

Riječ po riječ, riječ po riječ,
stvara se naš jezik već.
Lijepo idu na lijevu,
a ružne na desnu stranu rječnika.
Sve riječi, i lijepo i ružne,
traže svoga govornika.
Govornike lijepih riječi
iznenade lijepi odgovori.
Jer lijepo riječi imaju put ka sreći.

Govornika ružnih riječi
stalno grde i optužuju
jer druge ružne riječi rastužuju.

Samo lijepo riječi piši,
govori ih sretno,
a ružne zauvijek iz rječnika izbriši.
Fran Peruško, 5.b

Čudesna glazba

*Izdaleka sam je čula,
tu čudesnu pjesmu.
Uz nju sam zapjevala,
i oko mi zabljesnu.*

*U dubinu srca
do mene je doprla.
Na uho mi zakuca,
zauvijek bih je slušala.*

*I suze ti poteku,
i osmijeh ti navire.
Note u srce ti se usjeku,
u dušu ti zavire.*

*Pokazala mi je kako biti nježan,
i kako sreću da ti vrati.
Kako za nešto biti vezan,
kako pjesmom dušu tkati.*

Ivana Gubo, 7.a

U *Mjesecu hrvatske knjige* glazba je pronašla put do **Ivaninih** riječi. Pjesmu je uglazbila *Ivana Marčelja*, profesorica glazbene kulture u našoj školi, aranžman je napravio *Aleksandar Valenčić*, stalni suradnik škole, a uz članove *školskog zbora* otpjevala ju je solistica *Dora Bokulić*, učenica *4.e razreda*.

Pjesmu smo poslali na natječaj za međunarodni dječji festival i toplo se nadamo da će u ljepoti „*Čudesne glazbe*“ uživati podjednako i čitatelji i slušatelji!

Naša mala **Ivana** krenula je stopama ovogodišnjeg Nobelovca *Dylana*...

DVADESETOGODIŠNJACI

„Matej“ je proslavio

20. rođendan! 😊

Pitali smo učitelje naše škole
što im je najviše ostalo u sjećanju
iz doba kada su imali 20?

Liljana Host, učiteljica

~ škola i fakultet

Lara Dubrović, tajnica

~ fakultet, zabava, nesretna ljubav

Ivana Marčelja, prof. GK

~ studentski život u Zagrebu

Jasmina Mamula, prof. HJK

~ uživanje u studentskim danima

Edita Zukić, učiteljica

~ opuštenost, zabava, fakultet

Ela Đekić, učiteljica

~ fakultet i treninzi

Antonija Grubišić, učiteljica

~ ljubav, posao, ispiti

Oliver Kvasina, prof. geografije

~ lijepi studentski dani

Helena Doričić, vjeroučiteljica

~ početak studiranja, zabava i izlasci

Sandra Mikšič, učiteljica

~ studentski dani, izlasci, druženja,
ispiti, učenja...

Gordana Mulac, prof. matematike

~ *druženje, zabava, polaganje vozačkog ispita i puno opuštenija, ljepša zabava nego što su današnja druženja mladih*

Vesna Drmić, vjeroučiteljica

~ *radila u Rijeci u jednoj velikoj firmi, puno putovala, ostala trudna te čekala bebu, slušala disco glazbu... lijepo vrijeme...*

Inga Galović, prof. likovne kulture

~ *bilo je to jako davno, mislila sam da će svijet biti bolji i da ću biti bogata, putovati svijetom...*

Ines Kovač, prof. matematike

~ *kada je to bilo ha-ha, jedan Isusov život je završio u međuvremenu...
... ne sjećam se dobro, ali je sigurno bilo bolje nego sad...*

Željko Željeznjak, prof. geografije

~ *ne znam što sam jučer jeo, kamoli što se desilo u dvadesetoj godini...*

Tanja Horvat, vjeroučiteljica

~ *valjda je bilo puno zabave, nemam sjećanja u zadnjih pet godina...*

Kristijan Iskra, prof. informatike

~ *doživio udar groma, snimio prvu pjesmu za Armadu*

Irena Zubčić, učiteljica

~ *šašava frizura*

Tatjana Makovac, prof. HJK

~ *mladost, nezrelost...*

Dijana Saraja, prof. prirode i biologije

~ *zabava s prijateljima, putovanje na fax i zgone u busu*

Nataša Maričić, prof. matematike

~ tatin bijeli golf 1, izlasci u Opatiju u disco klubove i druženja u kantini na fakultetu

Maja Keš, učiteljica

~ studirala, udala se, rodila

Vali Božić, nastavnica TZK

~ fax, ljubav, vjenčanje

Slavica Iljkić, prof. kemije

~ studiranje, volja za životom, zabava, puno čitanja

Tea Varlaj, prof. engleskoga jezika

~ izlasci, odlasci na koncerte

Edo Antić, prof. TZK

~ studentski život, zabava, upoznavanje novih ljudi, izlasci

Tomislav Pernjak, prof. fizike i matematike

~ bolje da ne znate

Iva Buha, prof. engleskoga jezika

~ fakultet u Zadru, ljeto radila na Braču, bilo je ludo i nezaboravno

Danijel Ljubović, domar

~ druženja, uživanje, zabava, izlasci

Danijela Bartolović Antić, prof. HJK

~ studiranje, polaganje hrpe ispita, puno učenja, malo izlazaka

Josip Crnić, ravnatelj

~ netom osnovani NK Halubjan, druženja, igranje nogometa po cijeloj županiji

ZAHVALJUJEMO SVIMA KOJI SU SUDJELOVALI U ANKETI!

Mlade knjižničarke

BISERI IZ ŠKOLSKE KNJIŽNICE

DAJTE MI ONU KNJIGU ZA LEKTIRU... MA ZNATE... ONU ISTU
KOJU STE DALI I DRUGIMA IZ RAZREDA...

TREBA MI „OLIVER TWIST“, ALI DAJTE MI NEKU STARU I
POTRGANU SA ŠTO MANJE STRANICA...

TREBAM ILI LIŠĆE ILI NEKU BRANKICU OD NEKOG LIKA
ŠENOEA... MA ŠTAJAZNAM, TO MI JE ZA SESTRU...

(Fran Mažuranić: „Lišće“ ILI August Šenoa: „Branka“ - pitanje je sad!)

JA BIH TREBAO PJESMU O RIBARIMA... NE, NE... MISLIM DA JE
PRIČA O RIBARIMA ILI PRIČA O RIBICAMA... TAKO NEKAKO...

(Aleksandr Sergejevič Puškin: „Bajka o ribaru i ribici“)

KAŽE UČITELJICA DA NAM DATE
EZIKOVE BASNE.

(„Ezopove basne“)

MI SAD IMAMO ZA LEKTIRU
ČUDNOVATOG ŠEGRTA!

(I.B.Mažuranić: „Čudnovate zgone
šegrta Hlapića“)

IMATE LI SPIRALNA SREBRA?

(Dragutin Tadijanović: „Srebrne svirale“)

I JA ĆU JEDAN GRČKI TOP!

(Dubravko Horvatić: „Grički top“)

... i opet problem s Hemingwayem...

STARAC I RIBA

PROSJAK I RIBA

RIBAR I MORE

(E. Hemingway: „Starac i more“, Nobelova nagrada za književnost 1954. godine!!!)

MENI SE PUNO VIŠE SVIĐA „Šuma Striborova“ OD „Regoča“
JER IMA MANJE STRANICA!

EPILOG

Dragi čitatelji!

*U proteklih dvadeset godina
prošli smo mnogo toga zajedno!*

Slavili smo rođendane i obljetnice domaćih i svjetskih književnika, pisali o književnim nagradama, poznatim knjižničarima, prisjećali se nekadašnjih knjižnica i pratili suvremena zbivanja u književnosti i knjižničarstvu. Slavili smo sve značajnije datume vezane uz knjige i knjižnice, pisali o našim gostima, predstavljali nove knjige, projekte i manifestacije. Suradivali smo s generacijama učenika naše škole, učiteljima, školskim družinama, drugim knjižnicama, udrugama, vrtićima, školama, nakladnicima, izdavačima, knjižarama. Bavili smo se ekologijom i humanitarnim radom.

Prve brojeve „MATEJA“ stvarali smo i izdavalili u šarmantnom prostoru stare školske knjižnice bez računala i stroja za fotokopiranje, s prastarim strojem za spiravno uvezivanje. Kasnije smo raširili krila i sletjeli u samo središte škole, velik i lijep, suvremeno opremljeni prostor u kojem je uvijek živo i veselo. Postali smo istinsko središte kulturnih zbivanja i školskoga informiranja.

Što god da smo prošli i čime god smo se bavili, uvijek je u središtu svega bio prekrasan svijet knjiga i knjižnica, taj magični svijet prepun dobrih misli i čudesne ljepote!

U školi „Sveti Matej“ žive tri školska lista. „*MATEJ*“ je srednji brat starije „Tratinčice“ i nešto sitno mlađeg informatičkog lista „Halubjan info“. „*MATEJ*“ izlazi jednom godišnje uoči Božića i pripada mu čast zatvaranja kalendarske godine. Prati događaje, zanimljivosti i priče iz života knjižnice OŠ „Sveti Matej“, kao i zanimljivosti iz svijeta knjiga i knjižnica u jednoj kalendarskoj godini.

Život i rad školske knjižnice u ovako velikoj školi kao što je „Sveti Matej“ nije nimalo lagan. Broj učenika (i djelatnika) svake godine sve više raste pa smo tako u školskoj 2016./2017. godini dostigli lijepu brojku od 915 učenika i 75 djelatnika! Imamo 39 razrednih odjeljenja i samo 1 (ali vrijednu) školsku knjižničarku!

Zato je tu „moćna gomilica“ *Mladih knjižničara* koji školskoj knjižničarki vrijedno pomažu u sakupljanju priloga, pisanju tekstova, osmišljavanju, pripremi i uređivanju našega „*MATEJA*“. Veoma smo ponosni na činjenicu što sami printamo i kopiramo, slažemo i uvezujemo i do osamdesetak primjeraka lista.

Svaki broj redovito prezentiramo u javnosti pa i na taj način potvrđujemo kako je naša knjižnica zaista informacijsko središte škole i „živi organizam“ u kojem se vjerno odražava timski rad svih sudionika školskoga života.

Nije mala stvar, u ovim nekim čudnim vremenima, doživjeti **20 izdanja**, pogotovo kada je riječ o jednom školskom listu, preciznije - listu školske knjižnice! Iznimno nam je drago da ste sve ove godine uz nas i na tome vam iskreno hvala!

Do „*MATEJA*“ broj 21, uživajte u čitanju, listanju stranica, mirisima starih (i novih) knjiga, poniranjima u neke druge, posebije svjetove i zapamtite...

*„Tko je
nad knjigom savijen,
taj uspravno hoda!“*

